

[Holm]

sammenhæng, og LM-udvalgets betænkning giver her en række muligheder.

Venstre vil overveje disse og se på de foreliggende forslag i sammenhæng hermed. Isoleret set kan venstre ikke anbefale forslagene.

Palle Simonsen (KF):

Man må sige, at det er et spændende tidspunkt, det radikale venstre har valgt til drøftelse af den tankegang, som ligger bag de to forslag. Vi har fået LM-rapporten. Vi har ikke fået regeringens svar på, hvad den vil, men man fornemmer ligesom, at regeringen, hvis den har mulighed for det, i hvert fald vil søge at nå frem til en eller anden løsning på problemerne.

For at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg med det samme sige, at vi ikke kan støtte de to forslag fra det radikale venstre, men når den socialdemokratiske ordfører hævder, at det er vældig uretfærdigt over for de offentligt ansatte at følge den metode, som det radikale venstre har fulgt, kan jeg tilføje, at jeg synes, der er megen sund logik i den måde, det radikale venstre har udarbejdet disse forslag på. For hvis man ønsker at fremme et system i retning af det, det radikale venstre gør, må det da være sådan, at de mennesker, der skal have andel i et overskud i en virksomhed, er de mennesker, der arbejder i den private sektor i de private virksomheder. Det, man kan skabe som et supplement til dette, er en udbygget medbestemmelse i den offentlige sektor. Jeg mener ikke, man kan finde et mere logisk balancepunkt i denne sag end det, det radikale venstre har fundet.

Om selve forslagene skal jeg for det første angående forslaget om medbestemmelse sige, at man selvfølgelig godt kan følge nogle af de tankegange for den offentlige sektor, som det radikale venstre her foreslår – jeg er dog enig med dem, der har udtalt, at det går bedst, hvis den slags ting bliver fremmet via aftaler parterne imellem – men jeg synes også, det skal siges i en drøftelse om medindflydelse i den offentlige sektor, at disse ting ikke bare klares gennem procedure. Jeg har den opfattelse, at den offentlige sektor er betydelig mere tung i det, når det drejer sig om at udvikle moderne samarbejdsformer, og at vi kan konstatere, at den private sektor er betydelig mere avanceret, hvad det angår.

Det er måske også, fordi den private sektor lever med et større pres fra opinionen, end den offentlige sektor gør det; man har ligesom været tilbøjelig til at sige: den offentlige sektor skal nok følge spillereglerne, men hvordan går det med de private? Jeg tror, vi må konstatere, at den offentlige sektor er blevet træg, og at der er behov for at udvikle moderne samarbejdsmetoder, hvor det måske ikke så meget er proceduren, der er det afgørende, men hvor det i højere grad er spørgsmålet om moderne ledelsesformer, som kommer ind i billedet.

Forsøgsordninger kan det være interessant at diskutere, men på det område, hvor det radikale venstre taler om forsøgsordninger, nemlig ved ansættelser, vil vi være modstandere af det. Jeg mener, det vil gøre det yderst vanskeligt, hvis man på et eller andet tidspunkt skulle komme frem til, at alle medarbejdergrupper skal tage stilling til, hvem der skal ansættes i forskellige stillinger. Uanset at vi ønsker udvikling af nye samarbejdsformer og en større medindflydelse og medbestemmelse, lægger vi stadig væk vægt på, at det er de bedste mennesker, der kommer til at besætte de væsentlige poster, og det får vi ikke nogen lejlighed til, hvis der skulle blive tale om, at alle organisationer i en statsvirksomhed eller på et statsligt kontor skulle have indflydelse på den slags ting.

Men nu vel, jeg synes, det kan være spændende i udvalget at drøfte de tanker, som ligger bag det radikale venstres ønske om en øget medbestemmelse, for vi er enige i, for nu at bruge en frase, at et bedre klima på den arbejdsplads ikke er at foragte, og hvad vi kan gøre for at fremme dette, vil vi gerne bidrage med.

Hvad angår afsnittet om det private arbejdsmarked, skal jeg kun sige, at der også her sådan set er megen sund fornuft i, at det, som hovedorganisationerne er blevet enige om, bliver udbredt til at være lov for alle i den private sektor. Det er jo et princip, som vi har fulgt på mange andre lovgivningsområder, så også det synes jeg er værd at diskutere nærmere i udvalget.

Derefter bevæger vi os over til spørgsmålet om forslaget til folketingsbeslutning om medeje for de ansatte. Her kunne man i hvert fald starte med at sige, at hvis man skal vurdere det i forhold til de forslag, vi indtil